

A fővárosi tanács sokoldalú munkát végez. Öröködik a törvények megtartásán, védi az állampolgárok törvényes jogait. Gondoskodik arról, hogy Budapest lakosságát bőségesen ellássák élelmiszerekkel, iparcikkkel. Irányítja a város kulturális és sportéletét. A fővárosi tanács munkatársainak tevékenysége tehát közvetlenül elősegíti, hogy Budapest lakosságának anyagi és kulturális jóléte szüntelenül emelkedjék.

A gyors, bürokrácia mentes ügyintézésért

A fővárosi tanács szakszervezeti bizottságának és aktivistáinak legfontosabb feladatuk, hogy minden erejükkel küzdjenek az apparátus gyors, bürokrácia mentes munkájáért, az ügyek lelkiismeretes elintézéséért. A szakszervezeti bizottság ért el eredményeket ezen a területen. Erélyesen felvette a harcot a közömbös, nem egyszer elutasító, rideg hang ellen, ahogyan egyes osztályokon a hozzájuk fordulókkal tárgyaltak. Felfigyelt arra is, hogy a vállalati döntőbizottság előszobájában sokszor órákig kellett a vállalatok megbízottainak várakozniok, míg sorra kerültek. Es még jó néhány példát sorolhatnánk, amelyek mind bizonyítják: a szakszervezeti bizottságban megvan az akarat, az erő arra, hogy jelentős segítséget nyújtson a fővárosi tanács munkájának megjavításához, továbbfejlesztéséhez.

Erre a segítség nagy szükség van. A tanácsháza ódon, évszázados falai között a lélektelen, gépies hivatalnokszellem máig is kísért. Még most is előfordul, hogy a tanács egyes alkalmazottai a hozzájuk forduló dolgozóknak nem az embert, hanem csak az »ügyfelet« látják. Akták, rendeletek mögé bújva hártják el maguktól a felelősséget, ahelyett, hogy igyekezzenek a panaszokat a legmegfelelőbbben orvosolni és a problémákat mielőbb megoldani.

A szakszervezeti aktivisták elsőrendű feladata, hogy állhatatosan harcoljanak az ilyen szellem ellen. Mert bizony a közömbösség, a dolgozók egyéni problémáit lebecsülő légkör még a tanácshoz került munkáskaderekre is hatással van. Csiszár Edit elvtársnő néhány éve még a Rákosi Művek munkásnöje volt. Es mégis, lassanként ráragadt a régi, rossz értelemben vett »közalkalmazotti« szellem. A hozzákerülő lakáskérélmekre például sablonos, mechanikus válaszokat küld.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás	
Szerző: <i>(Cs. M.)</i>		Cím: A fővárosi tanács szakszervezeti bizottságának feladatairól		Tárgy: <i>352-0520</i>	
Forrás: <i>Szépiroda</i>				Hely:	
				Idő: <i>"1953"</i>	
				Személy:	
				Helyszám:	
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)		

Az utóbbi néhány héten írott tíz válaszcikk közül nyolc azonos szövegű: »Az elvtárs, amennyiben igényelhető lakáscím birtokában van, vagy jut, amely hatóságilag zárolás alá nem tartozik, úgy igénylését az illetékes kerületi tanács lakásügyi osztályához nyújtsa be...« A szakszervezeti aktivisták közül egy sem figyelmeztette Csiszár elvtársnőt: vajjon mit szolt volna hozzá, ha nemrég — amikor még maga is munkás volt — ilyen semmitmondó választ kapott volna a tanácstól egy számára létfontosságú kérdésben. Nem magyarázta meg a szakszervezeti bizalmi Csiszár elvtársnőnek azt sem, hogy az ilyen sablonos, semmitmondó levelek elidegenítik a lakosságot a tanácstól. Pedig a tanácsrendszer ereje éppen abban rejlik, hogy a tömegkapcsolatai erősek, hogy a dolgozók magukénak érzik és bíznak a munkájában.

Akik lelkiismeretesen foglalkoznak a dolgozók problémáival

Mennyivel inkább elősegíti ennek a kapcsolatnak az elmélyítését Kövér Vilmos elvtárs, a kereskedelmi osztály előadója. Ha kéréssel fordulnak hozzá, nem utasítja vissza a dolgozókat azzal: »Nem az én részortom«, hanem tanácsot ad, beszél az illetékesekkel, segít elintézni az ügyeket. Tehát nem ígérget, nem küldözgeti ide-oda a hozzáfordulókat, hanem cselekszik.

A fővárosi tanács minden osztályán szép számmal vannak olyan dolgozók, akik hasonlóképpen szívvel-lélekkel végzik munkájukat, kezdeményeznek, harcolnak a bürokratikus huzavona ellen. A pénzügyi osztály adóosztályán Finta János elvtárs végez igen jó munkát, az oktatási osztályon Gatterer Ferenc elvtárs tanulmányi felügyelő, aki nemrégiben nyerte el a »közoktatás kiváló dolgozója« kitüntető címet. Rajtuk kívül még számos olyan dolgozó említhető, akiket a szakszervezeti bizalmiak követendő példaként állíthatnának csoportjuk tagjai elé. **A jó példa nevelőereje hozzájárulna, hogy a tanács munkája továbbfejlődjön.**

Formális verseny helyett — mindennapos nevelőmunkát

A munka megjavításának fontos feltétele, hogy a szakszervezeti bizalmiak többet foglalkozzanak egyénileg a tanács munkatársaival. Súlyos hiba, hogy a szakszervezeti aktivisták egy része még maga sem látja világosan a mindennapos nevelőmunka jelentőségét. A vállalati pénzgazdálkodási osztály bizalmija, Serédi elvtárs így vélekedik: »Mi lesz a brigádvezető feladata, ha a bizalmiak is egyénileg foglalkoznak a dolgozókkal?« Az építési osztályon és az építési igazgatóság egyik értekezletén nemrég Bock elvtárs bizalmi kifejtette, hogy »Ha csak meggyőzést alkalmaznánk a

munkafelajánlások gyűjtésekor, akkor sem hivatali, sem szakszervezeti munkámnak nem tudnék eleget tenni.« Es Pallagi elvtárs, az osztálybizottság elnöke egyet is értett ezzel: »Nem elég öntudatosak nálunk a dolgozók ahhoz, hogy önként tegyenek vállalásokat. Egy kis rejtett fenyegetés nem árt.«

A szakszervezeti bizottságnak fel kell figyelnie ezekre a teljesen helytelen véleményekre. Mi jó származik Budapest lakosságának abból, ha a szakszervezet a tanács egyik-másik munkatársát nem neveléssel, hanem »egy kis rejtett fenyegetéssel« serkenti jobb munkára? Bizonyos, hogy az ilyen »mozgósítás« nem járhat eredménnyel, legfeljebb formális munkafelajánlásokat szülhet. Es valóban, bőven találhatunk ilyeneket a fővárosi tanácsnál. Hogy csak egy jellemző példát említsünk: Az egyik osztályvezető titkárnőjének fogadalma így hangzik: »Vállalom, hogy az osztályvezető elvtárs felajánlásához szükséges összes iratot legépelem.« Az ilyen erőszakolt, merőben formális munkafelajánlások csak a versenymozgalom lejáratásához vezethetnek.

Alakítsák ki az elvtársi bírálat légkört

Másutt is találkozhatunk a verseny hasonlóan gépies és teljesen helytelen, erőszakolt értelmezésével. Egyes osztályokon minden áron pontozás segítségével akarják a végzett munkát lemérni és értékelni. A vállalati pénzgazdálkodási osztályon más-nusz pontokat kapnak az ügyintézők

— ha késve adják le a jegyzőkönyveket —, függetlenül attól, hogy felületes vagy alapos munkát végeztek-e. A versenynek ez a formája természetesen csak egyoldalú képet ad a valóságos munkáról. Legutóbb például Hatfaludy Ferenc 75 hibapontjával hátul kullogott a versenyben, noha csoportvezetője, Supper elvtárs véleménye szerint munkájában nem volt egyéb kivetnivaló. Sőt — idős kora ellenére — meglehetősen sok feladatot végzett: 15 nap alatt 16 komoly vizsgálatot folytatott le. Ezen az osztályon a verseny olyan bürokratikusá fajult, hogy a tízperces mozgalmat is pontozási módszerrel »értékelik«. Hasonló formális versenyértékelés folyik a városi döntőbizottságnál is. Itt az elintéztett ügydarabok számától függ, ki, hányadik helyre kerül a versenyben, holott nyilvánvaló, hogy az ilyen értékelés egyáltalán nem tükrözi vissza a legfontosabbat: a munka minőségét.

A verseny ilyen bürokratikus, gépies formáját könnyebb megszervezni, mint a dolgozók között állandó felvilágosító, nevelőmunkát végezni. Ezért választják a bizalmiak egyik-másik osztályon ezt a módszert. Holott a könnyebben járható út nem minden esetben a legcélszerűbb út. A tapasztalatok alapján tehát el kell vetni az olyan mozgalmat, amely nem az ügyek tényleges, érdemben történő elintézését, a minőségi munkát segíti elő.

Fordítsanak a fővárosi tanács szakszervezeti aktivistái sokkal nagyobb gondot a mindennapos nevelőmunkára. Bírálják meg elvtársiasan azokat a munkatársakat, akik még ma sem viselik szívükön a dolgozók ügyes-bajos dolgai. Segítsék ezzel is elő, hogy kialakuljon az építő bírálat légköre, mert ez fontos fegyver a bürokratikus huzavona, a lélektelen ügyintézés ellen. A tanácsnál dolgozó szakszervezeti aktivisták megtisztelő megbízatást kaptak. Felvilágosító, nevelő szóval, elvtársi bírálattal hozzájárulhatnak, hogy Budapest lakossága az eddiginél sokkal bátrabban, sokkal nagyobb bizalommal forduljon minden ügyével, gondjával a fővárosi tanácshoz.